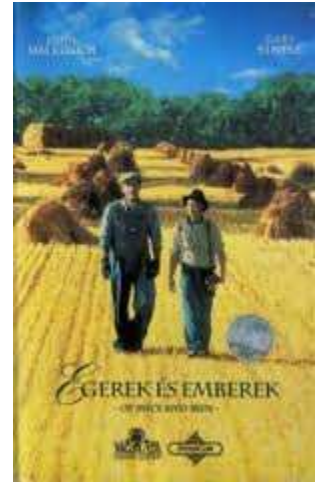

JOHN STEINBECK: EGEREK ÉS EMBEREK

Milliméter pontosan kidolgozott jellemelek, akikkel csak alig 100 oldalt tölthetünk együtt.

A novella – ami meghozta Steinbeck, a későbbi Nobel-díjas író számára az ismertséget – két barátról szól, akik között olyan szoros kötelék feszül, ami mindenképpen ritkaságszámba megy.

George és Lennie munkások, egy tanyára mennek dolgozni. Nagyon szerethető páros: George a leleményes, Lennie az ütődött. George úgy istápolja a nála sokkal erősebb, bár szellemileg visszamaradott embert, mint ahogy azt egy anya tenné az egy szem fiával. Önzetlenül, mindig jót akarva neki. Van egy aranyos kis meséje. Hogy milyenek ők, és milyen a többi ember: „A magunkfajta embernek nincs családja. Keres egy kis pénzt, aztán elveri. Senkije sincs e kerek világon, aki törődik vele. De bezzeg mi nem vagyunk ilyenek. Mert nekem itt vagy te. Mi bizony törődünk egymással.”

Egy tanyát akarnak venni, ahol békésen élhetnek, ahol tengeri nyulakat tenyésztnek (mert Lennie imádja a puha szőrű állatokat), és majd a föld zsírjából élnek. Irigylem ezt a tiszta, egyszerű álmot, irigylem ezt a kapcsolatot.

Lennie mániája, hogy amíg nem lehetnek tengeri nyulai, addig egereket simogat. De amikor az egerek nem engedik, hogy játsszon velük, akkor eltöri a nyakukat, egy számára egyszerű, de az egerek számára végzetes mozdulattal.

Egerek halnak meg. De nem gyilkos öli meg őket. Hanem egy gyerek, aki nem tudja kordában tartani hatalmas testi erejét. És ott a barát, aki látja, hogy nincsen esély arra, hogy ennek jó vége legyen.

Hogy mit érdemel Lennie és George? Egy mesében talán megkapnák álmaik tanyáját. Ebben a történetben viszont tragikus sors vár rájuk.

V. GÖCSEJ SZÜRETI FESZTIVÁL

Mondd, szüreteltél már? Tudod mit jelent, hogy sikerült életben tartanod pár száz szőlővesszőt, hogy még termést is hozzon? Ügyeskedni, hogy ne vigye el a fagy, a lisztharmat vagy a peronoszpóra? Ezért nagy ünnep ez!

Mint mindig, idén is egy felvonulással kezdődött a rendezvény. A sor elején mindig egy ló halad utána visznek egy szőlőből készült díszet, majd jönnek a traktorok, szekerek a vonuló tömeggel keveredve. Az első nyitott díszkocsin ül a kisbíró. Ő minden állomáson tekintélyt parancsol magának dobjával, elmondja a hallgatóságoknak, hogy miért is érdemes követniük a menetet, milyen műsor várható a Faluházban.

Ide a többség nem a neves fellépők miatt jön, hanem azért, mert igen is, jó a „Pulykás” szép traktorján végigutazni a falun (viszonylag új, azúrkék, mint a tenger, naná, hogy olasz gyártmány), vagy beöltözve lejárni a lábad és közben szőlőt és peracet kínálgatni, vagy nézni a zuhogó esőben az öregfiúk meccsét (szidni a bírót, az ellenfelet, de mindezt csak azért, hogy a torkodat bemelegítsd az esti nótázáshoz), vagy csak beszélgetni valakivel, akivel régóta nem volt alkalmad.

Idén fellépett a Válicka Citerazenekar, öröm volt hallgatni, ahogy a citerázás mellett még énekeltek is. Én csak az arcukat figyeltem, mert amit a kezükkel művelnek, az számomra varázslat. A bal oldalt álló férfi nem emelte fel egyszer sem a fejét, végig láthattuk gyönyörű őszes haját. A mellette álló nő volt a vezető, ez fél perc után kiderült, ő kezdte, ő kötötte össze az egészet. És volt még egy gyönyörű lány, mesés szép hosszú haja volt, de ami megfogott, az a csengő hangja, mintha idomult volna a citera játékához.

Jöttek Gellénházáról többen is: a Vajda József Népdalkör, a Nyugdijas Klub és a Galagonya Citeracsoport. Nem ért meglepetésként nagyszerű műsoruk, mindig nagyon hangulatosan töltik ki azt a fél órát. Fellépett még a Hottói Népdalkör és a Tini Girls nevű nagylenyegyeli formáció is. Helyi fellépő a Cserta Néptáncgyűttes volt. A vásárban, ahol csak helybeli termelők árulták saját készítésű árujukat, meg lehetett kóstolni többek között a csokis-meggyes lekvárt, vagy a korminos-almást, menyeeiek voltak.

Teskádon az a felirat olvasható, hogy Göcsej visszavárja, igaz ez az átutazóktól kezdve a volt lakosokig mindenkire. Mert itt még a franciákkal is szót értenek a csak magyarul beszélő helybeliek.

Geráth Júlia